

КОНВЕНЦИЯ за забраната на използването, складирането, производството и трансфера на противопехотни мини и за тяхното унищожаване

Обн. - ДВ, бр. 68 от 30.07.1999 г.; в сила от 01.03.1999 г.; Ратифицирана със закон, приет от 38-о Народно събрание на 29.07.1998 г. - ДВ, бр. 93 от 11.08.1998 г. Издадена от министър на външните работи

Преамбюл

Държавите страни,

решени да сложат край на страданията и жертвите, причинени от противопехотни мини, които убиват или осакатяват стотици хора всяка седмица, предимно невинни и беззащитни цивилни и особено деца, пречат на икономическото развитие и възстановяване, забавят репатрирането на бежанците и разселените лица и имат други тежки последици с години след поставянето им,

вярвайки, че е необходимо да направят всичко възможно да допринесат по действителен и съгласуван начин за посрещане на предизвикателството по премахване на противопехотни мини, поставени по целия свят, и да гарантират тяхното унищожаване,

желаейки да направят всичко възможно по предоставяне на помощ за грижите и възстановяването, включително социалното и икономическо реинтегриране, на жертвите на мини,

признавайки, че пълна забрана на противопехотни мини би била също важна мярка за укрепване на доверието,

приветствайки приемането на Протокола за забрана или ограничаване на използването на мини, мини-капани и други устройства с измененията от 3 май 1996 г., приложен към Конвенцията за забрана или ограничаване употребата на определени видове конвенционални оръжия, които могат да се смятат за нанасящи прекомерни увреждания, или имащи неизбирателно действие и призовавайки за скорошното ратифициране на този протокол от всички държави, които още не са го направили,

приветствайки също така Резолюция 51/45 S на Общото събрание на Организацията на обединените нации от 10 декември 1996 г., подканяща всички държави да се стремят енергично към ефективно, юридически обвързващо международно споразумение за забрана на използването, складирането, производството и трансфера на противопехотни мини,

приветствайки и мерките, предприети през последните години, както едностранно, така и многостранно, насочени към забраняване, ограничаване или временно прекратяване на използването, складирането, производството и трансфера на противопехотни мини,

изтъквайки ролята на общественото съзнание в подкрепа на принципите на хуманност, доказателство за което е призивът за пълна забрана на противопехотни мини, и признавайки усилията, полагани с тази цел от Международното движение на Червения кръст и Червения полумесец, Международната кампания за забрана на наземните мини и многобройните други неправителствени организации по цял свят,

напомняйки за Декларацията от Отава, приета на 5 октомври 1996 г., и Брюкселската декларация от 27 юни 1997 г., призоваващи международната общност да договори международно и юридически обвързващо споразумение, забраняващо използването, складирането, производството и трансфера на противопехотни мини,

подчертавайки, че е желателно всички държави да се присъединят към тази конвенция, и решени да работят усилено за постигане на нейната универсализация на всички съответни форуми, включително *inter alia*, Организацията на обединените нации, Конференцията по разоръжаването, регионалните организации и групировки и конференциите за преглед на Конвенцията за забрана или ограничаване употребата на

определени видове конвенционални оръжия, които могат да се смятат за нанасящи прекомерни увреждания, или имащи неизбирателно действие,

основавайки се на принципа на международното хуманитарно право, че правата на страните в един въоръжен конфликт да избират методи и средства за воюване не са неограничени; на принципа, който забранява употребата във въоръжени конфликти на оръжия, снаряди, материали и методи за воюване от естество, можещо да причини прекомерни увреждания и ненужно страдание; и на принципа, че трябва да се прави разлика между граждански лица и комбатанти,

се споразумяха за следното:

Член 1

Общи задължения

1. Всяка държава страна се задължава при никакви обстоятелства:

a) да не използва противопехотни мини;

b) да не разработва, да не произвежда, да не получава по друг начин, да не складира противопехотни мини, да не ги задържа и да не извършва трансфер с тях с когото и да било, пряко или косвено;

c) да не помага, да не насърчава и да не кара когото и да било да извършва каквато и да е дейност, забранена за държава страна по силата на тази конвенция.

2. Всяка държава страна се задължава да унищожи или да гарантира унищожаването на всички противопехотни мини в съответствие с разпоредбите на тази конвенция.

Член 2

Определения

1. "Противопехотна мина" означава мина, предназначена да се взриви от присъствието, близостта или контакта с човек и която изважда от строя, наранява или убива един или повече хора. Мините, предназначени да се взривят от присъствието, близостта или контакта с превозно средство, а не с човек, но които са оборудвани с устройства за неизвлекаемост, не се считат за противопехотни мини поради наличието на такова оборудване.

2. "Мина" означава боеприпас, предназначен да се постави под, на или близо до земята или друга повърхност и да се взриви от присъствието, близостта или контакта на човек или превозно средство.

3. "Устройство за неизвлекаемост" означава устройство, предназначено за защита на мината и което е част от нея, свързано с нея, прикрепено към нея или поставено под мината и което се активира при опит да се пипа или по друг начин умишлено да се борави с мината.

4. "Трансфер" включва освен физическото преместване на противопехотни мини към или извън националната територия също и предаването на собствеността и контрола над мините, но не включва предаването на територия, върху която са поставени противопехотни мини.

5. "Миниран район" означава район, който е опасен поради наличието или подозирано наличие на мини.

Член 3

Изключения

1. Въпреки общите задължения по чл. 1 запазването или трансфера на известен брой противопехотни мини за разработването на техники за откриване на мини, разминиране и унищожаване на мини или за обучението по тези техники е разрешено. Количеството на такива мини не трябва да надхвърля минималния брой, абсолютно необходим за гореспоменатите цели.

2. Трансферът на противопехотни мини с цел унищожаване е разрешен.

Член 4

Унищожаване на складирани противопехотни мини

С изключение на разпоредбите в чл. 3 всяка държава страна се задължава да унищожи или да осигури унищожаването на всички складирани противопехотни мини, които притежава или владее или които са под нейна юрисдикция или контрол, колкото е възможно по-скоро, но не по-късно от четири години след влизане в сила на тази конвенция за съответната държава страна.

Член 5

Унищожаване на противопехотни мини в минирани райони

1. Всяка държава страна се задължава да унищожи или да осигури унищожаването на всички противопехотни мини в минирани райони под нейна юрисдикция или контрол, колкото е възможно по-скоро, но не по-късно от десет години след влизането в сила на тази конвенция за съответната държава страна.

2. Всяка държава страна полага всички усилия да определи всички райони под нейна юрисдикция или контрол, в които е известно или се подозира, че са поставени противопехотни мини, и осигурява, колкото е възможно по-скоро, маркиране по периметър, наблюдение и защита с огради или други средства на всички противопехотни мини в минирани райони под нейна юрисдикция или контрол, за да се осигури ефективното недопускане на цивилни лица, докато всички противопехотни мини, намиращи се там, бъдат унищожени. Маркирането трябва да бъде най-малкото в съответствие със стандартите, изложени в Протокола за забрана или ограничаване използването на мини, мини-капани и други устройства с измененията от 3 май 1996 г., приложен към Конвенцията за забрана или ограничаване употребата на определени видове конвенционални оръжия, които могат да се смятат за нанасящи прекомерни увреждания или имащи неизбирателно действие.

3. Ако държава страна смята, че няма да може да унищожи или да осигури унищожаването на всички противопехотни мини, указани в параграф 1, в рамките на посочения срок, тя може да подаде молба до Среца на държавите страни или до Конференция-преглед за удължаване на крайния срок за завършване унищожаването на такива противопехотни мини за период до десет години.

4. Всяка молба съдържа:

a) продължителност на предлаганото удължаване;

b) подробно обяснение на причините за предлаганото удължаване, включително:

(i) подготовката и състоянието на работата, осъществявана в рамките на националните програми за разминиране;

(ii) финансовите и техническите средства на разположение на държавата страна за унищожаване на всички противопехотни мини; и

(iii) обстоятелства, които пречат държавата страна да унищожи всички противопехотни мини в минирани райони;

c) хуманитарните, социалните, икономическите и екологичните последици от удължаването; и

d) всяка друга информация, отнасяща се до молбата за предлаганото удължаване.

5. Срещата на държавите страни или Конференцията-преглед, взимайки под внимание факторите, съдържащи се в параграф 4, преценяват молбата и решават с мнозинство от гласовете на присъстващите и гласуващи държави страни дали да удовлетворят молбата за период на удължаване.

6. Такова удължаване може да се поднови чрез подаване на нова молба съгласно параграфи 3, 4 и 5 на този член. При подаване на молба за по-нататъшен период на удължаване държавата страна предава съответна допълнителна информация за това, какво е било предприето през предишния период на удължаване по силата на този член.

Член 6

Международно сътрудничество и помощ

1. В изпълнение на своите задължения по тази конвенция всяка държава страна има право да търси и получава помощ от други държави страни, доколкото е възможно.

2. Всяка държава страна се задължава да улеснява и има право да участва в най-пълния възможен обмен на оборудване, материали, както и научна и технологична информация във връзка с изпълнението на тази конвенция. Държавите страни няма да налагат неоправдани ограничения по предоставянето на оборудване за разминиране за хуманитарни цели и свързана с това технологична информация.

3. Всяка държава страна, която е в състояние да го направи, оказва помощ за полагането на грижи за жертвите на мини и за тяхното възстановяване и социална и икономическа реинтеграция и за осъществяване на програми за предпазване от мини. Такава помощ може да се оказва *inter alia* чрез системата на Организацията на обединените нации, международните, регионалните или националните организации или институции, Международния комитет на Червения кръст, националните дружества на Червения кръст и Червения полумесец и тяхната Международна федерация, неправителствени организации или на двустранна основа.

4. Всяка държава страна, която е в състояние да го направи, оказва помощ при разминиране и съпътстващи дейности. Такава помощ може да се оказва *inter alia* чрез системата на Организацията на обединените нации, други международни и регионални организации или институции или на двустранна основа, или чрез дарения в Доброволния фонд на Организацията на обединените нации за съдействие при разминиране, или други регионални фондове, които се занимават с разминиране.

5. Всяка държава страна, която е в състояние да го направи, оказва помощ за унищожаването на складираните противопехотни мини.

6. Всяка държава страна се задължава да предоставя информация за базата данни по разминирането, изградена в системата на Организацията на обединените нации, особено информацията относно различните средства и технологии за разминиране, както и списък на специалисти, специализирани агенции или национални координиращи органи по разминиране.

7. Държави страни могат да поискат от Организацията на обединените нации, от регионалните организации, от други държави страни или от други компетентни международни или неправителствени форуми да подпомогнат техните органи в изработването на национална програма за разминиране с цел определяне *inter alia* на:

a) степента и мащаба на проблема с противопехотните мини;

b) финансовите, технологичните и човешките ресурси, които се изискват за изпълнението на тази програма;

c) разчетения брой години, необходими за унищожаването на всички противопехотни мини в минирани райони под юрисдикцията или контрола на заинтересуваната държава страна;

d) дейностите по предпазване от мини за намаляване на случаите на наранявания или смърт, свързани с мините;

e) помощта за жертви на мини;

f) взаимоотношенията между правителството на заинтересуваната държава страна и съответните правителствени, междуправителствени или неправителствени органи, които ще работят по изпълнението на програмата.

8. Всяка държава страна, оказваща и получаваща помощ по реда на този член, се задължава да сътрудничи с оглед осигуряване на пълното и навременно изпълнение на договорените програми за подпомагане.

Член 7

Мерки за прозрачност

1. Всяка държава страна се задължава да докладва на генералния секретар на Организацията на обединените нации възможно най-скоро и във всеки случай не по-

късно от 180 дни след влизането в сила на тази конвенция за съответната държава страна относно:

a) националните мерки за прилагане на конвенцията, посочени в чл. 9 ;

b) общия брой на всички складирани противопехотни мини, притежавани или владени от нея или под нейна юрисдикция или контрол, включително разбивка по вид, количество и по възможност партидни номера за всеки вид складирани противопехотни мини;

c) доколкото е възможно, местоположението на всички минирани райони под нейна юрисдикция или контрол, в които има или се подозира, че има противопехотни мини, включително възможно най-пълни подробности за вида и количеството от всеки вид противопехотни мини във всеки миниран район и датите на поставянето им;

d) видовете, количествата и по възможност партидните номера на всички противопехотни мини, запазени или трансферирани за разработването на техники за откриване на мини, разминиране и унищожаване на мини или за обучението по тези техники, или трансферирани с цел унищожаване, както и институциите, упълномощени от държавата страна да запазят или трансферират противопехотни мини съгласно чл. 3 ;

e) състоянието на програмите за конверсия или спиране от експлоатация на съоръженията за производство на противопехотни мини;

f) състоянието на програмите за унищожаване на противопехотни мини в съответствие с чл. 4 и 5, включително подробности за методите, които ще се използват при унищожаване, местоположението на всички места за унищожаване на противопехотни мини и приложимите стандарти за безопасност и опазване на околната среда, които трябва да се спазват;

g) видовете и количествата на всички противопехотни мини, унищожени след влизането в сила на тази конвенция за съответната държава страна, включително разбивка по количество за всеки вид противопехотни мини, унищожени съответно съгласно чл. 4 и 5 , както и ако е възможно, партидните номера на всеки вид противопехотна мина, в случай на унищожаване съгласно чл. 4 ;

h) техническите характеристики на всеки произведен вид противопехотни мини, доколкото са известни, и онези, които понастоящем се притежават или владят от държава страна, като се даде, доколкото е реално възможно, такъв вид информация, която би могла да улесни идентифицирането и обезвреждането на противопехотни мини; като минимум тази информация трябва да включва данни за размерите, типа взривател, съдържанието на експлозив, съдържанието на метал, цветни снимки и друга информация, която би улеснила разминирането; и *i)* мерките, предприети за осигуряване на незабавно и ефективно предупреждаване на населението във връзка с всички райони, определени по параграф 2 на чл. 5 .

2. Предоставената в съответствие с този член информация трябва да се актуализира от държавите страни ежегодно, обхващайки изминалата календарна година, и да се докладва на генералния секретар на Организацията на обединените нации не по-късно от 30 април всяка година.

3. Генералният секретар на Организацията на обединените нации разпространява всички такива получени доклади до държавите страни.

Член 8

Улесняване и изясняване във връзка със спазването на разпоредбите

1. Държавите страни се договарят да се консултират и да си сътрудничат във връзка с изпълнението на разпоредбите на тази конвенция и да работят заедно в дух на сътрудничество, за да улеснят спазването от държавите страни на техните задължения по тази конвенция.

2. Ако една или повече държави страни искат да изяснят и се стремят да разрешат въпроси, свързани със спазването на разпоредбите на тази конвенция от друга

държава страна, тя може да подаде чрез генералния секретар на Организацията на обединените нации молба за изясняване на въпроса до другата държава страна. Такава молба трябва да се придружава от цялата уместна информация. Всяка държава страна ще се въздържа от неоснователни молби за изясняване, като се внимава да не се допускат злоупотреби. Държава страна, която получи молба за изясняване, предоставя на запитващата държава страна чрез генералния секретар на Организацията на обединените нации в рамките на 28 дни цялата информация, която би спомогнала за изясняване на въпроса.

3. Ако запитващата държава страна не получи отговор чрез генералния секретар на Организацията на обединените нации в рамките на този срок или смята отговора на молбата за изясняване за незадоволителен, може чрез генералния секретар на Организацията на обединените нации да отнесе въпроса до следващата Среща на държавите страни. Генералният секретар на Организацията на обединените нации придвижва документите, придружени от цялата уместна информация, отнасяща се до молбата за изясняване, до всички държави страни. Цялата информация се представя на запитваната държава страна, която има правото да отговори.

4. До свикването на която и да е Среща на държавите страни всяка от заинтересованите държави може да поиска от генералния секретар на Организацията на обединените нации да окаже своите добри услуги за улесняване на исканото изясняване.

5. Запитващата държава страна може да предложи чрез генералния секретар на Организацията на обединените нации свикване на Специална среща на държавите страни за разглеждане на въпроса. В такъв случай генералният секретар на Организацията на обединените нации разпраца това предложение и цялата информация, подадена от заинтересуваните държави страни, до всички държави страни с молба да се произнесат дали подкрепят провеждането на Специална среща на държавите страни с цел разглеждане на въпроса. В случай, че в рамките на 14 дни от датата на разпращането най-малкото една трета от държавите страни подкрепят провеждането на такава Специална среща, генералният секретар на Организацията на обединените нации свиква тази Специална среща на държавите страни в рамките на следващите 14 дни. Кворумът за тази среща се състои от мнозинство от държавите страни.

6. Срещата на държавите страни или Специалната среща на държавите страни, според случая, първо определя дали да разглежда въпроса по-нататък, взимайки предвид цялата информация, представена от заинтересованите държави. Срещата на държавите страни или Специалната среща на държавите страни трябва да положи всички усилия да се стигне до решение с консенсус. Ако въпреки всички усилия за постигане на тази цел не се стигне до споразумение, Срещата взема това решение чрез мнозинство от държавите страни, които присъстват и гласуват.

7. Всички държави страни оказват пълно съдействие на Срещата на държавите страни или на Специалната среща на държавите страни при осъществявания от нея преглед на въпроса, включително на всички мисии за установяване на фактите, които са упълномощени съгласно параграф 8.

8. Ако има нужда от по-нататъшно изясняване, Срещата на държавите страни или Специалната среща на държавите страни назначава мисия за установяване на фактите и определя нейния мандат с мнозинство от държавите страни, които присъстват и гласуват. По всяко време запитаната държава страна може да покани мисия за установяване на фактите на нейна територия. Такава мисия се провежда без решение на Срещата на държавите страни или Специална среща на държавите страни за упълномощаване на такава мисия. Мисията, състояща се от най-много 9 специалисти, назначени и одобрени съгласно параграфи 9 и 10, може да събира допълнителна информация на място или в други места, пряко свързани със случай на предполагаемо

неспазване на конвенцията, намиращи се под юрисдикцията или контрола на запитваната държава страна.

9. Генералният секретар на Организацията на обединените нации подготвя и актуализира списък с имената, гражданството и друга уместна информация за квалифицираните специалисти, предоставяна от държавите страни, и я разпространява до всички държави. Всеки специалист, включен в този списък, се смята за определен за всички мисии за установяване на фактите, освен ако някоя държава страна декларира писмено своето несъгласие. В случай на несъгласие специалистът няма да участва в мисии за установяване на фактите на територията или всяко друго място под юрисдикцията или контрола на възразяващата държава страна, ако несъгласието ѝ е било декларирано преди назначаването на специалиста за такива мисии.

10. При получаване на искане от Срещата на държавите страни или от Специалната среща на държавите страни генералният секретар на Организацията на обединените нации след консултации със запитаната държава страна назначава членовете на мисията, включително и нейния ръководител. Граждани на държави страни, които са подали молба за създаване на мисия за установяване на фактите или които са пряко засегнати от нейната дейност, не се назначават в мисията. Членовете на мисията за установяване на фактите се ползват с привилегиите и имунитетите по член VI от Конвенцията за привилегиите и имунитетите на Организацията на обединените нации, приета на 13 февруари 1946 г.

11. С най-малко 72-часово предизвестие членовете на мисията за установяване на фактите пристигат при първа възможност на територията на запитаната държава страна. Запитаната държава страна предприема необходимите административни мерки да приеме, превози и настави мисията и е отговорна за осигуряване на сигурността на мисията в максимално възможната степен, докато тя се намира на територия под неин контрол.

12. Без да се накърнява суверенитета на запитаната държава страна, мисията за установяване на фактите може да донесе на територията на запитаната държава страна необходимото оборудване, което се използва изключително за събиране на сведения по случай на предполагаемо неспазване на конвенцията. Преди своето пристигане мисията се консултира със запитаната държава страна за оборудването, което възнамерява да използва в хода на мисията си за установяване на фактите.

13. Запитаната държава страна полага всички усилия да осигури на мисията за установяване на фактите възможност да говори с всички подходящи лица, които биха били в състояние да дадат информация, свързана със случай на предполагаемо неспазване на конвенцията.

14. Запитаната държава страна предоставя достъп на мисията за установяване на фактите до всички зони и инсталации под неин контрол, където може да се очаква да бъдат събрани факти, отнасящи се до въпросния случай на предполагаемо неспазване на конвенцията. Този достъп е под условие на всякакви мерки, които запитаната държава страна смята за необходими да предприеме за:

- a) защитата на чувствително оборудване, информация и зони;
- b) защитата на каквито и да са конституционни задължения, които запитаната държава страна може да има по отношение на права на собственост, обиски и конфискации или други конституционни права; или
- c) физическата защита и безопасността на членовете на мисията за установяване на фактите.

В случай, че запитаната държава страна предприеме такива мерки, тя полага всички разумни усилия да демонстрира, чрез алтернативни средства, че спазва тази конвенция.

15. Мисията за установяване на фактите може да остане на територията на заинтересованата държава страна не повече от 14 дни, а на всяко отделно място не повече от 7 дни, освен ако друго е договорено.

16. Всяка информация, предоставена поверително и несвързана с предмета на дейност на мисията за установяване на фактите, се третира по конфиденциален начин.

17. Мисията за установяване на фактите докладва чрез генералния секретар на Организацията на обединените нации пред Срещата на държавите страни или пред Специалната среща на държавите страни резултатите от своите разследвания.

18. Срещата на държавите страни или Специалната среща на държавите страни разглежда цялата уместна информация, включително доклада на мисията за установяване на фактите, и може да поиска от запитаната държава страна да вземе мерки за отстраняване на проблема с неспазването на конвенцията в рамките на определен период от време. Запитаната държава страна докладва за всички мерки, предприети в отговор на това искане.

19. Срещата на държавите страни или Специалната среща на държавите страни може да предложи на заинтересованите държави страни пътища и средства за по-нататъшно изясняване или разрешаване на разглеждания въпрос, включително и предприемане на подходящи процедури съгласно международното право. При обстоятелства, в които повдигнатият въпрос се определя като дължащ се на обстоятелства извън контрола на запитаната държава страна, Срещата на държавите страни или Специалната среща на държавите страни може да препоръча подходящи мерки, включително използването на мерки за сътрудничество, посочени в чл. 6 .

20. Срещата на държавите страни или Специалната среща на държавите страни полага всички усилия да взема решенията си, посочени в параграфи 18 и 19, с консенсус или с две трети мнозинство от държавите страни, които присъстват и гласуват.

Член 9

Национални мерки за прилагане

Всяка държава страна предприема всички необходими юридически, административни и други мерки, включително налагането на наказателни санкции, за да предотврати и пресече всяка дейност, забранена на държава страна по силата на тази конвенция, предприета от лица или на територия под нейна юрисдикция или контрол.

Член 10

Уреждане на спорове

1. Държавите страни се консултират и си сътрудничат, за да уредят всеки спор, който може да възникне по отношение на прилагането или тълкуването на тази конвенция. Всяка държава страна може да отнесе всеки такъв спор до Срещата на държавите страни.

2. Срещата на държавите страни може да съдейства за разрешаването на спора чрез всякакви средства, които смята за подходящи, включително предлагайки добрите си услуги, призовавайки държавите - страни по спора, да започнат процедурата за уреждане на спора по техен избор и препоръчвайки срок за всяка договорена процедура.

3. Този член не засяга разпоредбите на тази конвенция, отнасящи се до улесняването и изясняването във връзка със спазването на нейните разпоредби.

Член 11

Срещи на държавите страни

1. Държавите страни се срещат редовно с цел да разглеждат всеки въпрос по прилагането или изпълнението на тази конвенция, включително:

а) действието и статута на тази конвенция;

b) въпроси, произтичащи от докладите, представени съгласно разпоредбите на тази конвенция;

c) международно сътрудничество и помощ в съответствие с чл. 6;

d) развитието на технологиите за разминиране на противопехотни мини;

e) молби, представени от държавите страни съгласно чл. 8 ;

f) решения, свързани с молби, представени от държавите страни съгласно разпоредбите на чл. 5 .

2. Първата Среца на държавите страни се свиква от генералния секретар на Организацията на обединените нации в рамките на една година след влизането в сила на тази конвенция. Следващите срещи се свикват от генералния секретар на Организацията на обединените нации ежегодно до първата Конференция-преглед.

3. При условията на чл. 8 генералният секретар на Организацията на обединените нации свика Специална среща на държавите страни.

4. Държавите, които не са страни по тази конвенция, както и Организацията на обединените нации, други подходящи международни организации или институции, регионални организации, Международният комитет на Червения кръст и подходящи неправителствени организации могат да бъдат поканени да присъстват на тези срещи като наблюдатели съгласно договорените процедурни правила.

Член 12

Конференции-преглед

1. Конференция-преглед се свиква от генералния секретар на Организацията на обединените нации пет години след влизането в сила на тази конвенция. По-нататък Конференции-преглед се свикват от генералния секретар на Организацията на обединените нации, ако това бъде поискано от една или повече държави страни, като интервалът между Конференциите-преглед в никакъв случай няма да е по-малък от пет години. Всички държави - страни по тази конвенция, се канят на всяка Конференция-преглед.

2. Целта на Конференцията-преглед е:

a) да прави преглед на действието и статута на тази конвенция;

b) да разглежда необходимостта и интервала между по-нататъшните Среци на държавите страни, посочени в параграф 2 на чл. 11 ;

c) да взема решения по молбите, представени от държавите страни съгласно чл. 5 ; и

d) да приема, ако е необходимо, в своя окончателен доклад заключения, свързани с изпълнението на тази конвенция.

3. Държавите, които не са страни по тази конвенция, както и Организацията на обединените нации, други подходящи международни организации или институции, регионални организации, Международният комитет на Червения кръст и подходящи неправителствени организации могат да бъдат поканени да присъстват на всяка Конференция-преглед като наблюдатели съгласно договорените процедурни правила.

Член 13

Изменения

1. По всяко време след влизането в сила на тази конвенция всяка държава страна може да предложи изменения на тази конвенция. Всяко предложение за изменение се предава на депозитаря, който го разпространява до всички държави страни с искане за тяхното мнение, дали би трябвало да се свика Конференция по измененията, която да разгледа предложението. Ако мнозинство от държавите страни уведоми депозитаря не по-късно от 30 дни след разпространението на предложението, че подкрепя по-нататъшното разглеждане на предложението, депозитарят свиква Конференция по измененията, на която се канят всички държави страни.

2. Държавите, които не са страни по тази конвенция, както и Организацията на обединените нации, други подходящи международни организации или институции,

регионални организации, Международният комитет на Червения кръст и подходящи неправителствени организации могат да бъдат поканени да присъстват на всяка Конференция по измененията като наблюдатели съгласно договорените процедурни правила.

3. Конференцията по измененията се свиква веднага след Среща на държавите страни или Конференция-преглед, освен ако мнозинството на държавите страни поиска тя да бъде проведена по-рано.

4. Всяко изменение в тази конвенция се приема с мнозинство от две трети от държавите страни, присъстващи и гласуващи на Конференцията по измененията. Депозитарят изпраща всяко така прието изменение до държавите страни.

5. Изменение на тази конвенция влиза в сила за всички държави - страни по тази конвенция, които са го приели, след като мнозинството от държавите страни депозират при депозитаря документи за приемане. Впоследствие то влиза в сила за всяка от останалите държави страни на датата на депозиране на нейния документ за приемане.

Член 14

Разходи

1. Разходите на Срещите на държавите страни, Специалните срещи на държавите страни, Конференциите-преглед и Конференциите по измененията се поемат от държавите страни и от държавите, които не са страни по конвенцията, но участват в тези срещи и конференции, съгласно скалата на вноските на Организацията на обединените нации, пригодена по съответния начин.

2. Разходите, направени от генералния секретар на Организацията на обединените нации по чл. 7 и 8 , и разходите на всяка мисия за установяване на факти се поемат от държавите страни съгласно скалата на вноските на Организацията на обединените нации, пригодена по съответния начин.

Член 15

Подписване

Тази конвенция, изготвена в Осло, Норвегия, на 18 септември 1997 г., е открита за подписване в Отава, Канада, за всички държави от 3 декември 1997 г. до 4 декември 1997 г. и в главната квартира на Организацията на обединените нации в Ню Йорк от 5 декември 1997 г. до влизането ѝ в сила.

Член 16

Ратификация, приемане, одобряване или присъединяване

1. Тази конвенция подлежи на ратификация, приемане или одобряване от подписалите държави.

2. Тя е открита за присъединяване от всяка държава, която не е подписала конвенцията.

3. Документите за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване се депозират при депозитаря.

Член 17

Влизане в сила

1. Тази конвенция влиза в сила на първия ден от шестия месец след месеца, през който е бил депозиран 40-ия документ за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване.

2. За всяка държава, която депозира своя документ за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване след датата на депозиране на 40-ия документ за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване, тази конвенция влиза в сила на първия ден от шестия месец след датата, на която тази страна е депозирала своя документ за ратификация, приемане, одобряване или присъединяване.

Член 18

Временно прилагане

Всяка държава може в момента на нейната ратификация, приемане, одобряване или присъединяване да декларира, че ще прилага временно параграф 1 на чл. 1 на тази конвенция до влизането ѝ в сила.

Член 19

Резерви

Резерви по членовете на тази конвенция не се допускат.

Член 20

Срок на действие и оттегляне

1. Тази конвенция има неограничен срок на действие.

2. Всяка държава страна при упражняване на своя национален суверенитет има правото да се оттегли от тази конвенция. Тя изпраща съобщение за такова оттегляне до всички други държави страни, до депозитаря и до Съвета за сигурност на Организацията на обединените нации. Такъв документ за оттегляне включва пълно обяснение на причините, мотивиращи това оттегляне.

3. Такова оттегляне влиза в сила едва шест месеца след получаването на документа за оттегляне от депозитаря. Ако все пак при изтичането на съответния шестмесечен период оттеглящата се държава страна участва във въоръжен конфликт, оттеглянето няма да влезе в сила преди края на въоръжения конфликт.

4. Оттеглянето на държава страна от тази конвенция няма по никакъв начин да повлияе на отговорността на държавите да продължат да изпълняват задълженията, поети съгласно които и да са съответни норми на международното право.

Член 21

Депозитар

Генералният секретар на Организацията на обединените нации се определя с настоящето за депозитар на тази конвенция.

Член 22

Автентични текстове

Оригиналът на тази конвенция, чиито английски, арабски, испански, китайски, руски и френски текстове са еднакво автентични, се депозира при генералния секретар на Организацията на обединените нации.